

Slovenské národné stredisko pre ľudské práva podporuje výhrady Komisarčky pre osoby so zdravotným postihnutím Zuzany Stavrovskej k novele Zákonníka práce, schválenej NR SR dňa 10.02. 2022. Pripája sa k upozorneniam o problematickosti vzniku fikcie udelenia súhlasu úradu práce, sociálnych vecí a rodiny s ukončením pracovného pomeru zamestnanca so zdravotným postihnutím výpoveďou zo strany zamestnávateľa. Tá podľa schváleného znenia novely Zákonníka práce vznikne v prípade, že príslušný úrad práce sa do 7 dní od doručenia žiadosti o udelenie súhlasu k takejto výpovedi nevyjadrí.

Stredisko dopĺňa, že ustanovením o vzniku fikcie v tomto prípade nebudú zamestnanci so zdravotným postihnutím dostatočne chránení pred výpoveďou práve z dôvodu ich zdravotného postihnutia. Rovnako ako pri výpovediach z dôvodu nadbytočnosti. Napríklad v prípadoch zmeny zdravotného stavu zamestnancov počas trvania pracovného pomeru, ktorá síce nezmení ich spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, ale v očiach zamestnávateľa sa stane iba nadmernou komplikáciou. Svojho práva na osobitnú ochranu v pracovnoprávných vzťahoch sa potom budú musieť domáhať v civilnom sporovom konaní.

Dôvodová správa k návrhu zákona neobsahuje presvedčivú právnu argumentáciu, či uprednostnenie vzniku pozitívnej fikcie v prípade nedodržania lehoty chráni záujmy všetkých zamestnancov so zdravotným postihnutím. „Nielen tých, ktorí chcú skončiť pracovný pomer, ale aj tých, ktorí si chcú naopak prácu udržať. **Ochrana práv zdravotne postihnutých osôb v pracovnoprávných vzťahoch je natolko významná, že by nemali vzniknúť dôvodné pochybnosti o tom, či nová právna úprava pomôže, alebo naopak uškodí**“, uvádza Sylvia **Porubánová, výkonná riaditeľka Strediska**. Táto fikcia tiež nedostatočne precizuje dátum vzniku takéhoto fiktívneho rozhodnutia, ako aj fikciu jeho doručenia, na účely ochrany práv zdravotne postihnutého účastníka správneho konania podaním odvolania proti nemu.

Podľa Sylvie **Porubánovej: „Uprednostnenie rýchlosti konania pred jeho spravodlivosťou a objektívnosťou nie je v tomto prípade proporčne vyvážené. Som preto presvedčená, že tvorbe zákonov, týkajúcich sa aj znevýhodnených osôb by mala predchádzať dostatočne široká odborná a participatívna komunikácia s ľudskoprávnymi inštitúciami.“**